

Sygn. akt VIII U 216/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2017 roku w Lublinie

sprawy A. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wypłatę wyrównania od wcześniejszej daty i odsetki

na skutek odwołania A. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 12 grudnia 2016 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 216/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. o przeliczeniu emerytury oraz ponownym ustaleniu jednorazowego dodatku pieniężnego, wobec stwierdzenia, że w wymiarze dotychczas wypłacanego świadczenia A. J. błędnie ustalono staż pracy – z urzędu przeliczył ubezpieczonej emerytury od 1 grudnia 2013 r. tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym wydano decyzję (k. 62 a.e.).

Odwołanie od decyzji złożyła A. J. wnosząc o wypłatę wyrównania przeliczonej emerytury od dnia jej przyznania tj. od 28 lutego 2003 r. do 30 listopada 2013 r. wraz z odsetkami (k. 2).

Na rozprawie skarżąca wносиła o wypłatę przeliczonej emerytury od dnia 5 czerwca 2002 r. (k. 14v).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie (k. 8).

Sąd ustali i zważył, co następuje:

A. J. urodzona (...) w dniu 4 czerwca 2002 r. złożyła wniosek o emeryturę. Do wniosku dołączyła między innymi zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dotyczące lat 1990 – 1999 wydane przez Wytwórnę (...) w Ś. (k. 2 a.e.), zaświadczenie PUP (k. 3).

Organ rentowy w dniu 27 czerwca 2002 r. wydał decyzję, którą przyznał A. J. prawo do emerytury od dnia(...)r. tj. od osiągnięcia wieku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru składek z lat 1990 – 1999 i wwpw 72,83%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 24 lata 10 miesięcy okresów składkowych i 8 lat

3 miesiące okresów nieskładkowych. Z raportu ustalenia uprawnień do świadczenia wynika, iż organ rentowy uznał jako udowodnione 24 lata 10 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 11 lat 15 dni okresów nieskładkowych, w tym między innymi okres od 19 marca 1993 r. do 23 marca 1996 r., które ograniczył do 8 lat 3 miesięcy i 16 dni (k. 10, 11 a.e.). Okresy składkowe zostały wskazane przez (...) S.A. w świadectwie pracy z 16 grudnia 199 r. następująco:

1991.11.20-1991.11.29; 1991.12.11-1991.12.23; 1992.01.23-1992.01.24; 1993.02.08-1993.03.05;

1993.03.08-1993.05.30; 1993.12.02-1993.12.07; 1994.03.03-1994.03.08; 1994.03.21-1994.03.25;

1994.04.13-1994.04.15; 1994.04.18-1994.04.30; 1995.01.03-1995.01.09; 1995.02.06-1995.02.09;

1995.03.06-1995.03.10; 1995.03.26-1995.04.19; 1995.05.24-1995.05.30; 1996.02.15-1996.02.28;

1996.03.19-1996.03.23; 1996.10.25-1996.10.30; 1996.12.04-1996.12.09; 1997.01.28-1997.02.03;

1997.04.02-1997.04.04; 1997.05.15-1997.05.16; 1997.08.21-1997.08.22; 1997.09.08-1997.09.12;

1997.11.05-1997.11.07; 1998.01.13-1998.01.23; 1998.02.11-1998.02.16; 1998.05.14-1998.05.15;

1998.07.01-1998.07.14; 1999.03.30-1999.04.02; 1999.05.12-1999.05.14; 1999.06.01-1999.06.10;

1999.06.15-1999.08.16; 1999.08.25-1999.09.01; 1999.09.23-1999.10.01; 1999.10.15-1999.10.20;

1999.11.25-1999.11.29. (świadectwo pracy –k. 6 a.r.).

Wnioskodawczyni nie składała odwołania od decyzji z 27 czerwca 2002 r. dotyczącej przyznania emerytury ani kolejnych dotyczących wznowienia wypłaty z 25 lipca 2002 r. i wysokości emerytury (k. 25 – 27).

W dniu 12 grudnia 2016 r. w decyzji o przeliczeniu emerytury oraz ponownym ustaleniu jednorazowego dodatku pieniężnego wobec stwierdzenia, że w wymiarze dotychczas wypłaconego świadczenia błędnie ustalono staż pracy skarżącej z urzędu przeliczył A. J. emeryturę od dnia 1 grudnia 2013 r. tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym wydano przedmiotową decyzję. Należność za okres od 1 grudnia 2013 r. do 30 listopada 2016 r. wraz z odsetkami za okres od 28 grudnia 2013 r. do 25 grudnia 2016 r. wypłacono łącznie ze świadczeniem za miesiąc grudzień 2016 r. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto dotychczasową podstawę jej wymiaru i wwpw 72,83%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 27 lat 10 miesięcy okresów składkowych i 8 lat okresów nieskładkowych (k. 61 – 63 a.e.).

W świetle powyższych ustaleń odwołanie wnioskodawczyni od zaskarżonej decyzji jest niezasadne.

W myśl art. 133 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016, poz. 963 ze zm.) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Jak wynika z akt sprawy skarżąca nabyła prawo do emerytury od dnia

(...) na mocy decyzji z dnia 27 czerwca 2002 r. (k. 13 a.e.). Do wyliczenia stażu skarżącej błędnie przyjęto okres zwolnienia lekarskiego od 19 marca 1993 r. do 23 marca 1996 r. (karta przebiegu zatrudnienia k. 10 a.e.), zamiast od 19 marca 1996 r. do 23 marca 1996 r. (świadectwo wystawione przez Wytwórnię (...) w Ś., k. 6 a.e.).

Z uwagi na powyższe opisany błąd organu rentowego skutkował wypłatą przeliczonego świadczenia emerytalnego od dnia 1 grudnia 2013 r. wraz z odsetkami. Wobec treści powołanego przepisu żądanie wnioskodawczynie wypłaty przeliczonego świadczenia od wcześniejszej daty tj. od (...) jest niezasadne.

Powołany przepis nie daje podstawy prawnej do przyznania podwyższonych świadczeń od daty powstania prawa do nich, jeżeli prawo to powstało wcześniej niż trzy lata przed zgłoszeniem wniosku, nawet w przypadku, jeżeli niezrealizowanie tego prawa było następstwem błędu organu rentowego. Użyte w omawianym przepisie określenie „błąd organu rentowego” obejmuje sytuacje, w których organ rentowy miał podstawy do przyznania podwyższonego świadczenia lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. Za takie przyczyny można uznać wszelkie zaniechanie tego organu, w tym także popełnioną na skutek niedbalstwa pracownika omyłkę przy kompletowaniu dokumentacji i wydawaniu decyzji. Przepis ten nie wyłącza ograniczenia okresu wypłaty świadczeń w sytuacjach, gdy błąd organu rentowego jest wynikiem zawinienia jego pracownika (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie II UKN 116/01). Z kolei w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 czerwca 2010 r., III AUA 3917/09 wskazano, że redakcja art. 133 ust. 1 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oznacza, iż w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości obowiązują ogólne zasady wypłaty emerytur i rent, tj. świadczenie przyznane lub podwyższone wypłaca się nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu. Wyjątek stanowi tu sytuacja, w której ponowne ustalenie prawa do świadczeń nastąpiło a skutek błędu organu rentowego lub odwoławczego. Jeżeli w tych warunkach organ rentowy lub odwoławczy przyzna lub podwyższy świadczenie, wypłaca się je od miesiąca złożenia pierwotnego wniosku lub wydania decyzji z urzędu, nie dłużej jednak niż za okres 3 lat wstecz. Reasumując żądanie wnioskodawczynie przyznania podwyższonych świadczeń za okres wcześniejszy niż 3 lata przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie znajduje podstaw w treści art. 133 ust. 1 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z uwagi na powyższe na mocy powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.